पिञ्जला *f. N. eines Flusses;* **ई** *f.* Büschel, Bund.
पिञ्जुल, °ञ्जूल *n.*, **°ली** *f.* = *vor.* **ई** *f.*
पिटक *m. n.*, **आ** *f.* Korb; Beule.
पिठर *n.*, **ई** *f.* Topf.
पिठरक *m. dass.*
पिठीनस् *m. Mannsname.*
***पिडक** *m.*, **आ** *f.* Knoten, Beule, Blase.
पिण् *s.* **पिष्**.
पिण्ड *m. n.* (**पिण्डी** *f.*) Klumpen, Knopf, Stück, Bissen, Brot, Lebensunterhalt. *m.* (*n.*) Mehlkloſs (*r.*), Körper, Leib; Person, Individuum (*ph.*).
पिण्डक *m.* Klumpen, Knopf, Kloſs, Mehlkloſs (*r.*). *f.* **पिण्डका** Fleischballen, Wulst (*Du.* Waden), Unterlage, Gestell, Piedestal.
पिण्डखर्जूर *m.* Art Dattelbaum.
पिण्डद der die Mehlklöſse darbringt (*r.*); *m.* Brotgeber, Brotherr.
पिण्डदान *n.* das Reichen eines Mehlkloſses, Manenopfer.
पिण्डन *n.* das Zusammenballen.
पिण्डपितृयज्ञ *m.* ein best. Manenopfer mit Klöſsen.
पिण्डभाज् Klöſse empfangend; *m. Pl.* die Manen.
पिण्डय्, °यति zusammenballen; *p.p.* **पिण्डित** geballt, gehäuft.
पिण्डार *u.* **°क** *m. N. eines Schlangendämons.*
पिण्डितार्थ voller Gründe *o.* Vorteile.*
पिण्डी कर् zusammenballen, häufen. (*p.p.* **पिण्डीकृत** dicht.*)
पिण्डोपनिषद् *f. T. einer Upanishad.*
पितर् *m.* Vater (*auch Bez. mehrerer Götter*). *Du.* die Eltern. *Pl.* die Väter, der Vater und seine Verwandtschaft; die verstorbenen Väter, die Ahnen *o.* Manen.
पितापुत्र *m. Du.* Vater und Sohn.
पितामह *m.* der Vatersvater; *Bein. Brahman's; Pl.* die (entfernteren) Manen. *f.* **°मही** die Vatersmutter.
पितु *m.* (*n.*) Trank; Speise, Nahrung.
पितुकृत् Nahrung schaffend.
पितुभाज् Nahrung genieſsend.
पितुभृत् Nahrung bringend.
पितुमन्त् nahrungsreich, nahrhaft.
पितुषणि Nahrung gewinnend.
पितृक (*adj.* —°) = **पितर्**.
पितृकर्मन् *n.* Manenopfer.
पितृकानन *n.* Leichenacker (*eig.* Väterwald).
पितृकार्य *u.* **°कृत्य** *n.*, **°क्रिया** *f.* = **पितृकर्मन्**.
पितृघातक, °घातिन् *u.* **°घ्न** *m.* Vatermörder.
पितृतम *m.* der beste Vater.
पितृतस् *Adv.* vom Vater her.
पितृत्व *n. Abstr. zu* **पितर्**.
पितृदाय *m.* das väterliche Erbe.
पितृदेव *m. Pl.* die Manen und Götter; die Vatergötter (*Bez. best. göttl. Wesen*).
पितृदेवत die Manen als Gottheit verehrend.
पितृदेवता *f. Pl.* die Manen u. die Götter.
पितृदेवत्य = **पितृदेवत**.
पितृदैवत, ई auf die Manenverehrung bezüglich; *n.* ein best. Manenopfer.
पितृपीत von den Vätern getrunken.
पितृपूजन *n.* die Manenverehrung.
पितृपैतामह, ई vom Vater und Grofsvater überkommen.
पितृबन्धु *m.* Blutsverwandter *o.* Blutsverwandtschaft von Vatersseite.
पितृमन्त्, पितृमन्त् einen Vater habend; zu den Manen gehörig.
पितृमात्रर्थ für Vater und Mutter bettelnd.
पितृमेध *u.* **°यज्ञ** *m.* Manenopfer.
पितृयाण *u.* **°यान** von den Ahnen betreten; *n.* der Ahnenweg.
पितृराज् *u.* **°राजन्** *m.* der Manenkönig (*Yama*).
पितृलोक *m.* Vaterhaus; die Welt *o.* Wohnung der Manen.
पितृवंश *m.* die Familie des Vaters; **°वंश्य** zu ders. gehörig.
पितृवत् *Adv.* wie ein Vater; wie die Manen *o.* wie beim Manenopfer.
पितृवध *m.* Vatermord.
पितृवन *n.* = **पितृकानन**.
पितृवित्त von den Vätern erworben.
पितृवेश्मन् *n.* Vaterhaus.